

sige, at, fordi jeg ikke kan faae Banen hen paa det Sted, som jeg anser for mest at svare til mine Interesser, saa maa de Andre heller ikke faae nogen Bane. Det hør man ikke sige. Men Spørgsmaalet bliver da, om det ikke er muligt eller tænkeligt ved en anden Retningslinie at forene de nu skarpt imod hinanden staaende Interesser? Det maa være Opgaven at besvare dette Spørgsmaal, og i den Henseende kan jeg ikke dele Anskuelse med den ærede sidste Taler (Wagger), som mente, at Spørgsmaalet om Balget af den ene eller den anden Jernbanelinie skulde være en ganske ligegyldig Ting. Man kan faae meget uheldige Baner, Banelinier, som man meget kan komme til at beklage som slet ikke fyldestgjørende det, man havde tænkt sig ved dem, og Jernbaner ere jo ikke af den Slags Ting, som paa en Studs kunne flyttes. Det er altsaa virkelig en Ting, som trænger til Overveelse, om ikke hele det store Landdistrikt, baade de østlige og vestlige Sognes Interesser lade sig forene paa en Maade, som ialtfald fra teknisk Side kunde i fuldt saa høj Grad være anbefaleligt som den i dette Lovforslag tænkte Linie. Den høitærede Minister sagde: Ja, hvis de vestlige Sogne kom, saaledes som de østlige Sogne have gjort, med de fornødne Pengemidler, saa er der ikke Noget fra min Side i Veien for, at de ogsaa kunde faae en Bane. Jeg tror nu ikke, at den meget ærede Minister, naar det kom til Stykket, ret vel vilde kunne forene dette med Lovforslaget, som det foreligger. Skulde de vestlige Sognes Interesser varetages paa lignende Maade, som de østliges nu blive varetagne, kunde det ikke være Meningen, at de skulde sættes i Forbindelse alene med det ene Endepunkt af Banen; det kunde ikke være rigtigt, at de skulde være henvist f. Ex. til Odense som den eneste Markedsplads. Skulde de have samme Ret som de østlige Sogne, forekommer det mig, at de lige saa vel maatte have Ret til at sende deres Kreaturer og Korn til Bogense, at altsaa den vestlige Bane maatte have samme Endepunkter som den nu foreslaaede Bane. Men jeg kan ikke se Andet end, at det vilde være stridende mod § 1 i Lovforslaget, hvor Ministeren forlanger Eneret for denne Bane til Forbindelsen mellem Odense og Bogense. At henvise de vestlige Sogne til, at de kunne faae en lille Stikbane til Odense, bliver en Forurettelse mod disse Sogne, thi de skulde have Udgang til lige saa vel at komme til Bogense, Ret til at komme til de forskjellige Markeder, som en saadan Bane forbinder. Derved ville de staa sig bedst; men nu blive de i Virkeligheden prægraverede. For den Kommune, som jeg farlig repræsenterer, vil det ganske vist have mindre Betænkelse; men jeg kan ikke opfatte Sagen anderledes, end at de vestlige Distrikter ved Ministerens i Udsigt stillede Bane vilde blive stillede helt anderledes, end en virkelig Forbindelse

med Odense og Bogense vilde stille dem. Naar jeg altsaa spørger, om der ikke kan tænkes og har været tænkt paa nogen anden Linie end den østlige; der bedre kunde forene samtlige de i Betragtning kommende Interesser, maa dette Spørgsmaal besvares bekræftende. At den vestlige Linie eller den saakaldte direkte Linie i samme Grad vil være en Udsættelse og en Forurettelse imod de østlige Sogne, erkjender jeg, og da de østlige Sogne allerede have belagt deres Forlangende om en Banelinie ud til dem med rene Penge, med Valuta, kan jeg ikke finde, at den direkte Forbindelse skulde være den, der maatte bære Prisen fremfor den her foreslaaede Linie. Men der er en Mellemvei. Ligesom det sydlige Tyn om et Aarstid eller maaste noget længere Tid vil blive sat i Forbindelse med Statsbanerne gennem en Gaffelbane, saaledes vil det Samme ogsaa kunne gøres her. Det er forresten mærkeligt, at denne Løsning slet ikke er kommen frem i den Diskussion, der førtes mellem de to ærede Medlemmer, der først havde Ordet idag, og dog har den jo, som de ærede Medlemmer meget godt vide, været paa Tapetet. Paa et tidligere Stadium af Sagen — det er iøvrigt ikke saa lang Tid tilbage, disse Forhandlinger ere ikke to Maanedre gamle i dette Dieblis — blev der nedsat et Udvalg af Delegerede baade fra Amtsrådet, fra Odense Byraad og fra Bogense Byraad, og dette holdt Samraad med det saakaldte Forretningsudvalg. Efter langvarige Forhandlinger, hvorunder man havde ført stærke Slag saavel for den østlige som for den vestlige Linie, endes man allesammen om en Kompromisbane, en væsentlig direkte Bane med en Sidebane ind i det østlige Opland. Hvorfor kom denne ikke til Udførelse? Det er saa meget mærkeligere, at den ikke kom til Udførelse, som baade Odense Byraad og Odense Amtsråd, skjøndt det sidste rigtig nok i anden Række, erklærede, at de vilde støtte en saadan. Hvorfor kom den da ikke til Udførelse? Ja, dertil var der to Grunde. For det Første er der den, at det Udvalg, der nu havde arbejdet i en Række af Aar for den østlige Linie — jeg siger ikke Mere, end jeg tror, at de, naar de vilde være ærlige, ogsaa vilde erkjende for rigtigt — i Virkeligheden ikke ønskede Andet end den østlige Linie, og at Forretningsudvalgets Bestræbelser for at samle Interesserne for en saadan Forbindelse med en Sidebane vare overordenlig lumne. Den anden Grund er, at, skjøndt, som jeg alt har bemærket, Bogense Byråds Delegerede gik ind paa en saadan Sidebane, bleo de desavouerede, da de kom hjem til Bogense Byraad, idet dettes Flertal erklærede, at det paa ingen Maade vilde gaa ind paa en saadan Løsning af Sagen. Nu kan jeg forstaa, at Bogense Byraad havde Betænkelse derved, hvis denne Gaffelbane, denne Sidebane mundede ud i en saadan Retning i den direkte Forbindelse, at derved Udgangen fra „Krogen“ til